

**Κυριακή 30 Δεκεμβρίου. Κυριακή μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.  
Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Ἰωσήφ τοῦ  
Μνήστορος, Δαυῖδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.  
Ἦχος πλ.α'. Ἐωθινὸν η'.**

**Σημείωσις:** Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος θὰ ψαλλεῖ εἰς τὸ ἀποδείπνον τῆς κθ' Δεκεμβρίου.

### Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

#### **Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ**

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς...Μέγα θαῦμα!...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Τὴν θεοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον Κόρην...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν... τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ...Χαίροις ἢ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ...Χαίροις ἢ καλλονὴ Ἰακώβ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον λόγον...Δόξα...τῶν ἁγίων· Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Ἀπόλυσις.

#### **Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ**

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, οὐδένα κανόνα ψάλλομεν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἡ Παρθένος σήμερον...

#### **Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ**

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὅλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν

στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ...Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς...Μέγα θαῦμα!...ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἐν· Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομεν σοὶ...τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος...Ἡ Βασιλεία σου Χριστέ...καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια γ'. Τὸν Θεοπάτορα πάντες...Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις...Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν ἁγίων· Μνήμην ἐπιτελοῦμεν...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα...Ἐένη σου ἢ σταύρωσις...Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν ἁγίων· Ἰερέων μνήμη...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Χορεύουσιν ἄγγελοι...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις.

**Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας,** ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Κράτος τῆς ἐνιαίας...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

### **Ἐν τῷ ὄρθρῳ**

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον λόγον...Δόξα...τῶν ἁγίων· Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ἡ

γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν...Δόξα· Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν...Δόξα· Κύριε, ἐν μέσῳ σὲ προσήλωσαν...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Τὶ θαυμάζεις Μαριὰμ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ἢ Ἐυαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...

**Εἶτα οἱ κανόνες**· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ β' τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τῶν ἀγίων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐσωσε λαὸν...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἡ Παρθένος σήμερον...Εὐθύς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Πρὸς τὸν Ἄδην Σωτήρ μου...καὶ ὁ οἶκος· Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες...Ἀφ' ἑκτης τὸ κοντά-

κιον τῶν ἁγίων· *Εὐφροσύνης σήμερον...καὶ ὁ οἶκος· Ἀπορρήτῳ βουλῇ... Συναξάριον, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.*

*Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἔξαποστειλάριον, τὸ η' ἀναστάσιμον· Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...τῶν ἁγίων· Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν...καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου...Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους...Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον...Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου...καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα δ'· Εὐφραίνεσθε δίκαιοι...Θεοτόκε Παρθένε...Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν...Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Αἷμα καὶ πῦρ...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος... Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι, ἐν ἧ ψάλλομεν, μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῆς, τὸ η' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα...*

### **Ἐν ταῖς ὥραις**

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις· ἐν μὲν τῇ α' καὶ τῇ ς', ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· *Τὸν συνάναρχον λόγον...Δόξα, τῆς ἑορτῆς· Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας· ἐν δὲ τῇ γ' καὶ θ' ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον...Δόξα, τῶν ἁγίων· Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας· Ἐν πάσαις δέ, μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἡ Παρθένος σήμερον...*

### **Εἰς τὴν Λειτουργίαν**

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ, ἐν οἷς ἰστῶμεν στίχους ιβ' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα τροπάρια δ', τὴν γ' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ εἰρμού, εἰς δ' τροπάρια, καὶ τὴν ς' ᾠδὴν τῶν ἁγίων εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸν συνάναρχον λόγον...τῆς*

έορτῆς· Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...τῶν ἁγίων· Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι...Δόξα...τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων· Εὐφροσύνης σήμερον...Καὶ νῦν, τῆς έορτῆς· Ἡ Παρθένος σήμερον...Τρισάγιον. Προκείμενον, ἀλληλουϊάριον, ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Ἀπόστολος· Νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον...(Τιμ. δ' 5-8), ὁ ζήτει τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Εὐαγγέλιον· Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ...(Μαρκ. α' 1-8), ὁ ζήτει τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστίν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...καὶ· Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα... Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου... καὶ ἡ ἀπόλυσις.